

teams til at forbedre den sindslidendes tilstand og livskvalitet.

Vi har gennem lovgivning i foråret 2006 forbedret og styrket de sindslidendes retsstilling og retssikkerhed. Det var tiltrængte forbedringer, og heldigvis har der også fra alle politiske partier været stor velvilje til at inddrage de psykiske syge, både børn, unge og voksne, i de årlige satspuljeforhandlinger. Nu har de nemlig også fået krav på at få stillet en diagnose, at få en behandling, og med de beslutninger har området så også gennem årene fået tilført flere økonomiske midler.

Vi skal til stadighed sørge for at holde fokus på psykiatrien og nøje overvåge, at der ikke bliver nedlagt for mange sengepladser i hospitalspsykiatrien. Vi kunne desuden tænke os, at man på en eller anden facon kunne forebygge endnu mere, at mennesker med psykiske lidelser reagerer med vold og kriminalitet – måske er det, fordi udskrivningsaftalerne ikke fungerer godt nok. Det kan nemlig få fatale konsekvenser for andre end patienten selv. Det er vigtigt igen at pointere, at sygehusene skal lægge planer for, hvad der skal ske med patienterne, når de bliver udskrevet, og få inddraget de relevante myndigheder, men også de praktiserende læger, samt sikre, at patienten har et sted at bo. Det kan ikke pointeres kraftigt nok.

Kl. 11:49

Formanden:

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 11:49

Per Clausen (EL):

Jeg vil sådan set ikke gå nærmere ind i økonomiskussionerne, for jeg kan forstå, at der blandt satspuljepartierne er indbyrdes uenighed om, hvordan de penge, der er bevilget i satspuljen, indgår i regionernes økonomi, så det må vi jo få opklaret. Så jeg vil holde mig til de indholdsmæssige ting.

Fru Liselott Blixt sagde, at der var mange eksempler på omsorgssvigt over for mennesker med psykiske lidelser. Det er jeg fuldstændig enig med fru Liselott Blixt i. Er det ikke rigtigt, at det jo netop er omsorgssvigt, der fører til, at der ofte rejses krav om tvangsindlæggelser og anvendelse af tvang i behandlingen, at man altså kan sige, at den medicin, som sundhedsministeren forsøgte at udskrive, nemlig mere tvang, jo var et forkert svar, fordi det rigtige svar jo net-

op er, at man viser omsorg og yder en aktiv indsats for at hjælpe mennesker på alle andre måder, som også velfærdsministeren var inde på?

Kl. 11:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:50

Liselott Blixt (DF):

Nu forholder jeg mig ikke til, hvad ministeren siger, men jeg forholder mig til, hvad jeg sagde i min ordførertale, og det er, at tvang for Dansk Folkeparti ikke er vejen frem, men det er opfølgning, omsorg og psykoseteams, som vi har talt for i mange år.

Kl. 11:50

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 11:50

Per Clausen (EL):

Det kan godt være, at en af de der aftaler, der er lavet mellem Dansk Folkeparti og regeringen, går ud på, at så længe Dansk Folkeparti får sin vilje med tunesersager og den slags, så taler man ikke skidt om ministre, men jeg forstår nu alligevel det, fru Liselott Blixt siger, på den måde, at hun helt klart synes, at det ikke var det klogeste, sundhedsministeren har sagt i sin tid som sundhedsminister, da han umiddelbart løb til at snakke om mere tvang i en situation, hvor det var helt indlysende, at det var det, som fru Liselott Blixt talte om, nemlig manglende omsorg, omsorgssvigt, der var tale om.

Kl. 11:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:51

Liselott Blixt (DF):

Nu kan man gå ind i debatten på mange måder. Jeg tror også, det kunne være meget rart at få en debat om, hvad tvang er, når vi taler tvang. Tvang er mange ting, både for dem, der er meget sindssyge, og for dem, der er lidt, og der kan vi differentiere. Og jeg tror mange gange, at vi taler om to vidt forskellige ting, når vi taler tvang på det her område.

Kl. 11:51

Formanden:

Tak til fru Liselott Blixt. Der er ikke ønske om flere korte bemærkninger. I ordførerrækken er det fru Özlem Sara Cekic. Der er ikke tvang her, men det er jo muligt.